

SÖRÉDI HARSONA

1998. XV. tábori év

II. évfolyam 2. szám

"A szeretet az egyetlen szó, amely kiegészíti fogyatékoságunkat, meggyógyítja betegségeinket, elűzi a gondot, a bánatot, megbocsájtja az emberek egymás elleni tetteit. Ez az igazi szeretet. - Az ember csak egy az Istentől kapott erő által tudja magában nevelni, gyarapítani mind többre, s az igazi szeretet életet teremt, gyógyít. Isten a szeretet."

Bokor Katalin

Ezzel a szép idézettel - amit Bajkai Éva küldött - szeretnénk köszönteni mindenkit. Nagy örömünkre szolgált, hogy többen is megírták az idei sörédi táborban átélt élményeiket illetve beszámoltak azokról a további eseményekről, élményekről, melyek a nyár folyamán érték őket. Ezeket a színes beszámolókat szeretnénk itt mindenkivel megosztani.

Asztalos Franciska

A sörédi táborban eltöltött egy hét nagyon sok lelki élménnyel és tanulsággal zárult számomra. Különösen azért, mert az idén teljesen más szempontok alkották a tábor eddigi megszokott zajokkal teli nagy életét. A mozgássérült fiatalok közül persze sokan testi sérültségüket olykor teljesen hátrahagyva, de azért óriási erőfeszítésektől sem kímélve magukat, lelkesen és fölöttébb magabiztosan haladtak a szervezők által a tábor elején kitűzött cél felé. Ez pedig a "felkészítés az önállóbb életre" címet viselte. Nagyon fontosak voltak a tábor gerincoszlopát felépítő kiscsoportos foglalkozások, melyek témája legtöbbször a testileg súlyosan sérült, illetve a kevésbé sérült, de kitűnő gondolkodással rendelkező fiatalok küzdelme az élet mindennapos viharaival szemben. Íme, hogy csak néhányat említsek a legfontosabbnak ítélt témák közül: "Önmagunk elfogadása mással és a társadalommal szemben. Éld a saját életed."

Szerintem engedje meg a szülő azt, hogy gyermeke minél több dolgot próbáljon meg egyedül meg tapasztalni a mindennapi élet forгатagából, vagyis annak nehézségeiből. Ekkor a szülő ne kezdjen el aggódni még akkor sem, ha ezeket a dolgokat nehezen tudja elviselni szó nélkül, mert ilyenkor a gyermek elveszítheti önbizalmát.

Bajkai Éva

Ahogy megérkeztem Sörédre és mindnyájan összegyűltünk, jó érzés volt viszontlátni a kedves ismerős arcokat. Első örömöm a találkozás és az együttlét öröme volt. A reggeli igeolvasások, Feri magyarázatai és a kiscsoportos beszélgetések is nagyon tetszettek. Változatos témák kerültek megvitatásra, ügyesen csinálták a csoportvezetők. Az volt a legjobb, mikor családdá váltunk és Ági testvérei lehettünk. Remekül beleélte magát a sorsunkba, átlátta a helyzetünket. Kekéék is remek szülőknek bizonyultak. Míg kialakult a történet, jókat derültünk Almáék frappáns poénjain. Ízelítőt kaphattunk, hogy milyen az igazán jó család, ahol nehézségekkel is könnyebben szembenéznek, odafigyelnek a másokra és segítik egymást. Pompás kis csapat voltunk.

A kirándulás is jól sikerült, zökkenők nélkül, gördülékenyen ment minden. Látszott, hogy összeszokott a társaság, tavaly rengeteg rutint szereztek. Nagyon tetszett, ahogy Velencén letelepedtünk arra a gyönyörű zöld tisztásra. A bogrács köré ülve fogyasztottuk el az eddelünket. Ezzel egy titkos vágyam teljesült, ugyanis régóta szerettem volna a szabadban, a természet lágy ölén elfogyasztani veletek együtt a magunkkal vitt elemőzsiát. Szeretném külön megköszönni Pista bácsinak, hogy ötletemet így próbálta meg valóra váltani.

Külön kiemelném még az ebéd utáni négyesben tett sétánkat. Csilla, aki Lénit hozta magával, kitalálta - azért hogy mindenki lássa, hogy összetartozunk - hogy tegyük a hajunkba egy szál nádat, különös ismertetőjelként. Már jó messze elhaladtunk a tó körül, amikor összeakadtunk egy horgász sráccal, aki kivette Ági hajából a nádszálat, mert azt hihette, hogy véletlenül akadt bele. Ő megköszönte, és kissé arrébb egy újabb nádat tett a hajába. Ezen aztán jót derültünk mindannyian. Sokat jelentett számomra az is, mikor a többiek csónakázni mentek, mi ketten pedig Moncsival egy szélcsendesebb helyet keresve beszélgethettünk egy kicsit. Sok erőt merítettem belőle és külön köszönöm neki ezt a nemes gesztust, hogy odajött hozzám.

Nagyon szép és megkapó volt a 15. évfordulónkra rendezett esti ünnepség. Örültem, hogy a régi ismerőseim közül is ott tudtak maradni néhányan. Ahogy Gyszi bácsi elmesélte a tábor létrejöttének történetét, sokunk számára könnyfakasztó volt. Saját tapasztalatából adódóan kísérheti nyomon, milyen sokfajta és nehéz a sérült emberek élete. Ez ösztönözte, sarkallta egyre erősebben - szavai is erről tanúskodtak - hogy legyen egy hely, ahol nyaranta néhány vidám napot a barátaink körében szeretetben, békességben eltölthetünk és lelki élményekben gazdagodhatunk a jó Isten közelségében. A nehézségeket leküzdve, magát nem kímélve segítőkivel együtt mindent megtett, hogy a tábor mihamarabb

megvalósulhasson. Egy szép álom beteljesedett. Szerencsések vagyunk, hogy részesei lehetünk ennek a csodának, amit egyszerűen úgy hívnak: Söréd.

Örökké hálával tartozunk a felejthetetlen élményekért, az átélt kellemes percekért Gyuszi bácsinak és kedves feleségének Zsóka néninek. A jó Isten tartsa őket egészségben még sok-sok évig, hogy közöttünk legyenek. Mindnyájan jól éreztük magunkat az este zárásaként tartott koncerten. Fergeteges sikere volt a fiúknak. Nekem azért is volt ez óriási lelki élmény, mert mindannyian együtt voltunk és láthatóan jól szórakoztunk a számomra ott töltött utolsó estén. Pista bácsi ugyan az eljövetelem előtt följánlotta, hogy maradjak nyugodtan, majd ő hazahozat, ha a többiek is elmennek a táborból. Örültem és nagyon jól esett, hogy így gondoskodik rólam, de mérlegelve a körülményeket jobbnak láttam, ha mégis a családommal jövök haza. Ennek ellenére hálás vagyok a törődéséért.

Napjaim nagy része azóta is az élmények feldolgozásával és hírül adásával telik.

Deák Mónika

A táborozás óta eltelt idő alatt értek csalódások is, de azt hiszem, hogy ez sajnos manapság mindennapos dolog. A nehézségeket könnyebben tudtam elviselni, mint régebben, mivel a hitem mostani találkozásunk által még erősebb lett. Szívből remélem és kívánom is, hogy a hitbeni erősödést mindannyian megtapasztaljátok. Hála a mindenhatónak, nem csak csalódás, hanem azért kellemes élmény is ért elválásunk óta. Augusztus 9 - 16 -ig Tatán voltam nyaralni a mozgássérültek ifjúsági táborában, ahol az az igen kellemes meglepetés ért, hogy az ottani sérültek között is nagy volt az összetartás és a segítő szándék. A segítőink is nagyon odaadóak és kedvesek voltak. Nagyon nagy erőt adott nekem, hogy az itteni sérültek között is volt néhány, akinek hasznosan a segítségére lehettem.

E cikkecskét a mielőbbi viszontlátás reményében fejezem most be.

Gyûszû Gábor

Ennek a pár sornak az elején szeretnék a szerkesztőktől bocsánatot kérni, hogy cikkemet az utolsó pillanatban juttatom el.

A jó Isten végtelen kegyelméből azt hiszem az idén is elmondhatatlanul szép táborunk volt. Ezt azzal is alá tudnám támasztani, hogy az idén éreztem magam a legjobban. Nagyon sok emlékekkel lettem az idén is gazdagabb, de idő hiányában - és mert csak pár sort szeretnék írni, bízva a minél több beszámolóban - két dolgot szeretnék mondani, ami az egy hét alatt megragadott.

Az első Éva néni nevéhez fűződik. Az egyik alkalommal tanúja lehettem mikor Csibi Árpit - legjobb barátaim egyikét - vizsgálta, és az ő végtelen kedvessége eszembe juttatta megboldogult gyerekkorunkat, amikor hozzá járhattunk.

A másik egész életemben elkísérő élmény az, mikor Mónival együtt lehettem. Személyében az eltelt egy hét alatt olyan magamhoz közel lévő hölgyet ismerhettem meg, akit mindenkinél jobban megszerettem és aki iránt az örök barátságom, szeretetem és tiszteletem mindig tiszta és igaz lesz!!!
Köszönöm neked Mónika, hogy veled lehettem és már alig várom, hogy jövőre együtt lehessünk.

Végezetül talán egy kicsit hosszúra nyúlt cikkem végén szeretnék mindenkinek köszönetet mondani, akik lehetővé tették idei nyarunk szebbé tételét.

Spinda Mónika

Idén nagyon nehezen mentem Sörédre, mert éreztem, hogy egy évig hitetlen voltam. Söréden megtértem és utána nagyon tetszett nekem a tábor. Nyáron voltam még egy négy napos lelkigyakorlaton Piliscsabán. Bárkinek merem ajánlani ezt a lelkigyakorlatot.

Szeitz Tímea

Igaz az idén csak látogatóba mentem a sörédi táborba, mert nem akartam kimaradni a számítógép tanfolyamról, de nagyon jól éreztem magam ezen az egy napon is.

Tavaly augusztus óta van saját lakásom. Kikötésem az volt a lakással kapcsolatban, hogy egyetlen feltétellel hiszem el, hogy ez valóban az én lakásom /és nem csupán a papírok igazolják/, és hogy a jó Isten akarata, hogy saját lakásom legyen, hogy tudjam fizetni a rokkantnyugdíjamból a rezsijét. Ennek majdnem egy éve, és mindig az én 26 ezer forintos nyugdíjamhoz igazodott a lakásom rezsije. Ez olyan nagy öröm számomra és azóta minden napom ünnep.

Ráadásként most, hogy egy napra ellátogattam Sörédre ebédnél leves volt és főzelék, és véletlenül beszédtek a kanalamat és a tányéromat, azután adtak egy másikat. Képzeljétek, igaz kisebb volt ez a kanál, mint az előző, de én rögtön kiszúrtam: verebes kanalat kaptam! Rögtön az jutott eszembe, hogy számomra ez a kanál Isten gondoskodásának jelképe. Ismeritek a Bibliából azt a részt, amikor Jézus azt mondja: Ne aggódjatok, nézzétek a verebek nem gyűjtenek, a virágok nem fonnak, mégis mennyi Atyátok gondoskodik róluk.

Azt hiszem, most már rám is igaz, hogy Isten gondoskodik rólam, hiszen én is tudom fizetni a lakásom rezsijét, sőt mindemellett tudok enni is, sőt időnként mást is tudok venni. Most már kezdem elhinni, hogy valóban Isten akarata, hogy nekem lakásom legyen.

A másik dolog: amint látjátok, ennek a verébnek nyitva van a csőre, tehát ez egy csiripelő veréb. Biztos azért csiripel, mert jó kedve van. Tehát a másik fontos üzenete ennek a madaras kanálnak talán az, hogy akiről az Isten gondoskodik, az sohasem szomorú. És azt hiszem, ebben van valami igazság.

Viccek

Rend a lelke mindennek

- Én a feleségemet hozzászoktattam a rendhez és a pontossághoz. A vacsora pontban 7-kor van, sem előbb sem később.
- És ha csak fél 8-ra érsz haza?
- Akkor nem kapok vacsorát.

Utazás

Külföldi útra indul a férj és a feleség, de a férjének sehogy sincs ínyére a feleségével együtt utazni. A határnál megkérdezi a vámostól:

- Aranyat szabad kivinni?
- Miért ne? - válaszolja a vámos.
- Akár 50 kilót is? - kérdi újra a férj.
- No annyit azért mégsem!
- Akkor aranyom, Te itthon maradsz, mert nem emgednek át a határon a vámosok.

Alvászavar

Az orvosnál egy fiatal bokszoló panaszkodik:

- Nem tudok elaludni doktor úr.
- Próbáljon meg elszámolni 10-ig, hátha úgy sikerül.
- Nem segít - mindig felugrok, amikor 8-nál tartok.

Autómatizálás

Az olajmágnás új autóját mutatja a barátjának:

- Minden automatizálva van. Az ablaknyitó, a lámpafedél. És itt van ez a gomb, csak meg kell nyomnom, ha esik az eső.
- Aha, és akkor záródik a tető?
- Nem. Eláll az eső.

Te mit adsz a vejednek, ha nem ízlik az ebéd?
A kalapját és a kabátját, hogy menjen vendéglőbe.

Mi lesz a rőzsehordó nőből, ha felgyújtjuk a hátán a rőzsét?
Anyósülés.

Összegyűjtötte: Bajkai Éva

Asztalos Franciskától két olyan írást is kaptunk, melyben a tavalyi nyár és a tavalyi tábor eseményeit idézi fel. Szívesen tesszük közzé ezeket is, mivel olyan dolgokról ír, amelyek megismerésével mindannyian gazdagodhatunk.

Nyári élmények '97

A sörédi nyaralásokra én mindig boldogan és örömmel emlékezem vissza. A közös együttlétek nyaranként egymással és a jó Isten állandó jelenléte számomra mindig egy óriási feltöltődést nyújt lelkiekben évről-évre. De azt hiszem, hogy ezzel a ténnyel mindenki így van velem együtt, aki valaha is megtapasztalta ennek a helynek a pozitív kisugárzását és e tábor jótékony hatását. Köszönöm neked Úr Jézus, hogy Surinás Ferenc testvért éppen közénk vezérelted a táborba és így szerencsére a mindennapi táplálékunkat az áhitatot, az evangéliumot a tábor ideje alatt sem mellőztük. Ezen a nyáron rengeteg új ismeretlen arcú fiatal segítő jött Sörédre. Ők rögtön a barátaimmá váltak kedvességükkel és önzetlen segítségnyújtásukkal.

A nyár még bőven tartogatott nekem örömteli napokat miután hazamentem. Az itteni közösséggel mentem az évenként megrendezésre kerülő ifjúsági lelkigyakorlatra Piliscsabára. Ott találkoztam egy tavaly megismert nagyon kedves atyával, Filó Kristóffal, aki igen érdekes előadást tartott. Témája a szeretet volt. Ő egy igen nagy élettapasztalattal rendelkező ember, akit ráadásul még a jó Isten nagy adag életörömmel és humorérzéssel is megajándékozott a pozitív gondolkodása mellé. Nagyon hálás vagyok ezért a jó Istennek és azért is, mert egy ilyen csodálatos természeti szépségekkel rendelkező tájat választott ki erre a feladatra.

Mivel szeretem a történelmet, szüleim legnagyobb örömére beneveztem a "Mi Sissink - Erzsébet királyné élete és kora" című vetélkedőre.

Etelkával való találkozásom története

A sörédi nyaralás első napján ragyogó napsütéses idő fogadott bennünket. Úgy gondoltam, hogy ez a nap döntő fontosságú lesz számomra. Etelka a konyhán, mint segítő dolgozott. Azon a napon elkezdődtek a kiscsoportos foglalkozások témakörei. Minden nap más-más dolgokról beszélgettünk. Például: "Melyek az én gyökereim?" Származás, családfa stb.

A mellettem ülő igen szimpatikus hölgytől megkérdeztem, hogy szeretne-e velem beszélgetni. A hölgy igent mondott! Beszélgetésünk során kiderült, hogy igen sok közös vonásunk, s így közös témánk is van. Ha egy kevés ideje volt, akkor is szakított rám időt. Sokat nevettünk, beszélgettünk, énekeltünk, s így igen hamar eltelt e csodálatos hetünk. Ezért kértem is, hogy idén nyáron Etelka legyen a segítőm.

Ezt a számunkat Kolompár István rajzaival díszítettük.

„Egy vázlatos kifestőkönyv” a Törzsturnus ‘98 évi nyaralásáról

Kedves Barátunk!

Reméljük, az alábbi töredékes krónika is segíthet nyári élményeid, emlékeid előhívásában, a találkozások, baráti beszélgetések, a sok tréfa, játék, sírás-nevetés, az elhatározások felidézésében, a hiányzó részletek hozzáadásában, egy saját „kifestőkönyv” elkészítésében. Mindennek mi az értelme? Többek között az, hogy talán - mint maga az egész HARSONA - hozzájárul a „Sörédi szellem” hatásának év közbeni érvényesüléséhez. Hisz” erre nyaralóknak és segítőknek egyaránt nagy szüksége van!

Amint bizonyára emlékszel „*A Lélekkel élek !*” jelmondat fogta keretbe az idei táborozásunkat. Beszélgetéseink során, a közös munkában, a „programokban” azt kerestük-kimondva, kimondatlanul, hogy - hogyan teljesíthetők be Pál apostol szavai: „Ti a Szabadság Lelkét kaptátok”... éljünk bár kerekesszékhez kötötten vagy ép testben. További fontos célunk volt megköszönni Sörédnek, hogy az idén tizenötödik alkalommal fogadja az akadályozott gyerekek, fiatalok nyaraló csoportjait.

Június 13. Szombat

Megérkezés. Honfoglalás. De jó, hogy újra itt lehetek! Vannak új arcok is. Kik hiányoznak a tavalyiak közül? Módosítható-e a segítők által eltervezett szobanévsor? Szentlélek - hívás, játékos párkeresés - ismerkedés, beszélgetés.

„*Te hívsz, meg minket a lakomára, az együttlétért Tied a hála...!*” Emlékszel, milyen volt ezt a hálaadást egy év múltával újra, vagy esetleg először énekelni a közös asztal körül ?...

Vacsora után első „társulati ülés,” István vezeti: a hét fő gondolata, időbeosztásunk, az első napok elmélkedéseinek témái, összefogást igénylő tereveink: Söréd legyen idén is a béke, az önzetlen szeretet, a remény szigete, SÖRÉDI SZERENÁD, HARSONA, kirándulás. Nagyobb szabadság, önállóság a két altábornagynak, Árpának és Kekének, a kiscsapat vezetésben már tapasztalt Áginak, Cilinek, a részterületek felelőseinek. Első séta a faluban, esti zsongás a szobákban éjfélig, meghitt beszélgetés még tovább... hajnaltájt Csaba is megnyugszik Peti, Éva néni, István szavai, imája nyomán.

Június 14. Vasárnap

Az első reggel. A hosszantartó este miatt kicsit késve ébredünk. Sebaj, átésszük a reggelit az istentisztelet utánra. Mindenki ünneplőben kívül és belül. Söréd népével együtt veszünk részt az Úrnapi szertartáson, Jézus Szent Testének és Vérének ünneplésén. Az esős idő miatt a templomban zajlik a körmenet. A csodálatos kenyérszaporításról szól az evangélium. A diakonus felolvassa hálaadó sorainkat, a sörédi polgároknak szóló köszönetünket és a csütörtöki ajándékestre, a SÖRÉDI SZERENÁDRA szóló meghívásunkat.

Mindenki helyet talál magának a kiscsoportban... Már tavaly megszerettük ezt a formát. Mostani beszélgetésünk témái : Mi történt velem tavaly óta? Mit várok az idei nyaralástól? Milyen szempontokra, magunk alkotta szabályokra figyeljünk a hét során? Mi az amit nagyon szeretnék elérni itt, vagy később, amire éhezem ... Én mit tudnék adni társaimnak, az én kenyerem és halaim?

Szeretet - postát alapítunk: *Köszönöm Neked...*, *Nagyon jó volt, amikor...* és más pozitív *érzéseinket* írhatjuk így meg egymásnak a nap során. Postabontás minden nap, vacsoránál.

Ünnepi ebéd, Irénke néni első főztje Éva étlapja szerint: húsleves, töltött csirkecomb krumpli-pürével, savanyúság.

A borongós idő miatt a tábortűz még nem jöhet szóba, de ajándékként tudjuk fogadni ezt a helyzetet is. A falusiaktól rengeteg régi tárgyat gyűjt Csilla, Árpi., Csibi Árpi egy rokkát emel ki István kocsijából Így alakul ki mindnyájunk részvételével, „élő műsorként” egy újabb ősbemutató: a FONÓKA - MÓKA. Nem fogjuk elfelejteni az este, meghittségét, vidámságát. Árpit „Pista bácsi” szerepében. Mártitól, Zolitól szép dalokat hallunk, tanulunk, jól szórakozunk Feri történeteiben, melyeket a kedves tárgyakhoz, eszközökhöz fűz, értékeli Csaba, Zsanett, Zoli „helyismeretét”, pompás ötlet - Gézát, mint „valuta beváltó”. A nap végén közös hálaadás elődeinkért, hazánkért és az első teljes együtt töltött napért.

Június 15. Hétfő

Reggelre újra teljes a csapat. Feri már vasárnap délben, Alma most ért vissza. Az első reggeli torna. Köszönjük - Keke! Délelőtt érkezett és egész nap velünk tartott Ágoston atya.

A hét „lelkigyakorlatos íve”, Feri a tőle megszokott, távlatokat adó megfogalmazással értelmezi számunkra Jézus szavait.

Első elmélkedés: Zakeus kiküzdött találkozása Jézussal. Ez az esemény döntő fordulatot hoz a megvetett, kirekesztett, bűnös ember életébe. Merek-e gondolni, Jézustól segítséget kérni önmagam alakításához, valamiféle változtatáshoz? Beszélgetés a kiscsoportban: Nekem volt-e már ilyen NAGY TALÁLKOZÁSOM? Találkozásaim emberekkel. Engem találnak meg vagy én indulok? Próbálom-e fölismerni, - amint Jézus fölismerte-, hogy embertársam igazán milyen megsegítésre vágyakozik? Szóvivők választása.

Ebéd előtt egy nagyon ideillő ének, együtt a két kiscsoportban: „... Ha áthalad közöttünk a Názáreti Jézus... Ő Téged is megérint, Ő Téged is megérint, és áldását adja ránk...”

Egy színes tábori embléma terve. Pihenő idejét teljes körű közvéleménykutatásra áldozza Mónika. Délutánra gyönyörű idő. „Ibolya dobja vadkendernek”, „nyuszika dobja kecskének” - labdás körjáték sok- sok nevetéssel. A szóvivők beszámolója a délelőtti kiscsoportról. Angéla irányításával megindul a SÖRÉDI HARSONA készítése is.

A vacsoránál nagy sikere van a szeretet-postának. Esti szentmise Ágoston atyával. Késő estébe nyúló közbenjáró imák, Jézus különleges jelenlétének, gyógyító erejének megtapasztalása.

Június 16. Kedd

Új helyet találunk a reggeli tornának és az elmélkedésünknek. Itt mindannyiunkat simogat a Nap és láthatjuk a gyönyörű domboldalt.

„Aki teljesíti az én Mennyei Atyám akaratát az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.”
Visszatekintés második teljes napra: mennyire sikerült adnom, legszebb élményeinkígy szőttük közösen a szőnyeget. Én és a családom. Hogyan tudok segítséget kérni terveimhez, hogyan tudok felelősséget vállalni tetteimért?

Ebéd után a segítők megbeszélése, mindenki elmondja eddigi tapasztalatait, Géza hozza a frissen nyomtatott meghívót. A példás rend, tisztaság láttán megenyhül a kezdetben szigorú ÁNTSZ küldöttség.

Az esti HIVOGATÓ-ra Feri vezetésével, Kata, Ági? Zsanett részvételével készül a tábori zászló, Alma és Peti az énekeket gyakorolják, mindannyian belül is készülünk... Este hattól negyed kilencig énekelve, integetve, meg-megállva bejárjuk szinte az egész falut. Márta és Csilla szóban is megerősítik ami az átadott meghívón áll: szeretettel várunk mindenkit a csütörtök esti ajándékműsorra, a SÖRÉDI SZERENÁDRA. Géza, Csaba a fő plakátragasztók. Közben Gábor és Andi riportokat készítenek a Sörédi Rádió számára. „Ez leginkább olyan mint egy körmenet”, „Ez volt az első evangelizációm” ... „Mindenhol szeretettel fogadtak bennünket” ... halljuk az esti visszajátzásban.

Közös hálaadás a gazdag napért, előretekintés a kirándulásra.

Június 17. Szerda

Mi a fontosabb? A tevékeny, szolgáló szeretet vagy az elmélyülés, a bennem élő Lélek szavára való figyelés. A szembeállítás nem helyes, mert mindkettőre törekednünk kell és erre jó alkalom a mai kirándulás - halljuk a Mária és Márta történetéhez kapcsolódó elmélkedésben.

A már ismert, segítőkész vezető érkezik a busszal, mi pedig gyakorlott kirándulókként szállunk föl. Sokat segít ebben, hogy a tegnap megbeszélt ülésrend alapján Mónika és Tamás, mint szállókártya kezelők irányítják a segítőköt. Vali is csatlakozik, hiszen a konyha is kitelepül. Csak vidám arcokat, ragyogó szemeket látni, türelmetlenség, hangos szó sehol. Árpí és Keke vezetik az expedíciót: Pákozdon lovaglás, majd Franci megemlékező szavai a szabadságharcosok emlékművénél.

Tóparti bográcsolás Velencén egy kedves üdülő kertjében, beszélgetés, séta a parton és szinte mindenki csónakba szállt a gyönyörű időben. Közben István ecsetje alatt kibontakozik a napsütésben fénylő tó, kattognak a fényképezőgépek Léni, Zsanett és Angéla kezében és dolgozik a Sörédi Rádió is, de a legfontosabb, amit a szívünkben őrzünk erről a napról.

Hazaérve Éva, István és Irénke néni fogadnak bennünket. A fánkkal megkínáljuk vendégeinket is, - egy fiatal házaspár két csemetéjével, - akik egy csomó ételmezt hoztak a hűtőládájukból. Szép este van, szinte mindannyian kísétálunk a faluba, beszélgetés, játék az udvaron elcsendesedünk, hálaadás a szobákban.

Június 18. Csütörtök

Isten mindannyiunkat ellátott különböző képességekkel, melyek lehetőségeket kínálnak számunkra, kinek többet, kinek kevesebbet, de valamennyit mindannyiunknak. Keresem-e ezeket a lehetőségeket, törekszem-e arra, hogy megismerjem és fejlesszem képességeimet tanulásban, bármilyen hasznos tevékenységben, vagy „elásom” ezeket, mint a talentumokról szóló példabeszédben a félénk szolgálta tette? A mai nap közös céljához, a Sörédi szerenádhoz én mivel tudnék hozzájárulni?

Istennek hála, gazdag választ adhattunk erre a kérdésre, melyet őriz az emlékezetünk, a szívünk, de a felidézésben segíthet a filmszalag, az „Alkotói lista”, és a „morzsákat” tartalmazó kosár is: a szereplők készülése- melyet szinte észre sem vettünk.

Aztán az ajándék készítése, kukorica pattogatás a vendégek részére, az udvar, a ház csinosítása, a sok ötlettel összeállított színpad, a díszletek, a vendégváró élőzene Csibi Árpától és még mi minden.

Este hét körül az összes hely foglalt a színházteremmé átalakított étteremben és érezni lehet az elfogódottságot, mikor Zsanett és Gyűszű Gabi mint műsorvezetők köszöntik a közönséget. Gyűszű bácsi, majd - könnyek között - Zsóka néni beszél a kezdetekről, kísérvé a tábor történetét napjainkig.

Az időkorlátok miatt mindenki nem léphet színpadra, de lélekemelő a sok közös ének, a versek, zeneszámok, a Szeretet himnusz és ami bizonyára különösen emlékezetes marad, Györgyi, Léní és Zoli tanúságtétele. Közben visszaérkezik Cili és már a mosolyából, a tekintetéből látjuk, a vizsgája sikerült: „Istenem, de jó, hogy újra itt lehetek köztetek!”

Az est második felében nagy tetszést arat a Gyöngyhalászsok zenekar. Közben leszáll az est, a teremben tizenöt mécses lobog, és a Fehérvárról érkezett testvéreink taizéi dalokat énekelnek nekünk, mi velük dúdolunk. Elcsendesedés, hálaadás, köszönő szavak. Az udvaron fáklyák fényében adjuk át a délután készített könyvjelzőket és búcsúzunk vendégeinktől.

Nyaraló barátaink, a segítők egy része is nyugovóra térnek, a többiek még néhány szép dalt hallhatnak Feritől, majd egy csöndes fohász és búcsúkézfogás egy óra tájt a csillagos ég alatt... De úgy látszik az éjszakai készenlétben Alma és Csilla egyelőre nem marad egyedül. Ez az utolsó előtti éjszaka, jó még egy kicsit duruzsolni a konyhában és annyi mindenről nem tudtunk még beszélgetni ... aztán csönd borul a táborra.

Június 19 Péntek

Páros gyakorlatok, Keke népszerű ötletei a reggeli tornánál. A sok felszabadult nevetéssel, a mozgással is Istent dicsérjük.

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők, Atyám a szőlőműves... Maradjatok meg az én szeretetemben.” E szavakból is érezzük mennyire fontosak az élő, éltető kapcsolatok Jézussal, egy testvéri - baráti közösséggel illetve a számunkra fontos személlyel, személyekkel.

A kiscsoportban visszatekintés a hétre - „morzsagyűjtögetés”: milyen élményeket, milyen ajándékokat hozott számomra ez a hét nap, én mit tudtam adni másoknak? Az ebéd utáni megosztás során megtelik a kosár, követjük ahogy Ági, Móni, Keke isok mosollyal idézik vissza, amit a színes cédulákra mondtunk délelőtt. Gyűszű Gabi, Andi, Alma tolmácsolják köszönetünket Vadovics Irénke és Tanos Erzsébetnek.

Nyaralóinkkal, néhány segítővel riportot készít a Fehérvár TV. Mély érzések és gondolatok kevés szóban, méginkább a mozdulatokban az „ellessett” életképekben.

Délután Ágoston atya mutatja be a hálaadó szentmisét a hét kegyelmeiért, erőink csodálatos megsokszorozásáért, az eddigi nyarakért. Egység Jézusban, könyörgés családjainkért, jótevőinkért, egymásért. Könnyek és a remény mosolya... Ezalatt egy táborozó és segítője beszélgetnek a szelídülő Nap fényében.. Még sok mindent szeretnék Neked mondani .. és tudod két óra múlva indulnom kell... Itt is jelen van Jézus...

Gálaest. Játék sok nevetéssel : „Ki a karmester?”, „Találd ki mit mutatok?”, „Kiről szól a mese?” Magyar Csabi verset mond. Fergeteges disco egy szál magnóval. Kertész Csabi önfeledt keringője az udvaron. Az első fényképek kézzől kézre járnak, szemelvények az ideai Harsonából. Feri, Gyűszű Gabi, Andi, Peti Mariann és a többiek jóvoltából újra átéljük a betlehemi éjszaka örömhírét.

Egy óra van már, mikor meggyújtjuk, körbe vesszük a négy gyertyát: az utolsó közös hálaadás, az elköszönés szavai, a viszontlátás igényének - ígéretének kézfogása... Csöndes beszélgetések itt is ott is hajnalig.

Június 20. Szombat

A készülődés, csomagolás mellett is tartjuk a reggel szokott napirendünket. Magyar Csaba, Szabó Zoli, Kertész Csabi, Papp Zoli terítenek, Alma és Keke beüzemelték a hatalmas magyaralmási s Tv-t. Ha nem is „Az utánam gazfickókat”, de a tegnapi gálaest és a SÖRÉDI SZERENÁD legalább annyira közönségdíjas képeit láthatjuk. Így Franciska még függőben levő kívánsága is teljesül. Hallgató Tomi gyűjti a megrendeléseket a filmre és vállalja a kazetták sokszorosítását, célba juttatását is. Ma különösen jól esik a testi - lelki átmozgatás mindannyiunknak a rövidre sikerült éjszaka után.

„ A szél ott fú, ahol akar ... Ha nem születtek újjá, nem mentek be Isten országába. ... Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta érte, hogy aki benne hisz el ne vesszen, hanem örökké éljen!”

Az elszakadás fájdalmát próbáljuk meg egyfajta ajándékként is felfogni: képesek vagyunk kötődni, szeretet adni - kapcsolja Jézus bátorító szavait Feri a mostani érzéseinkhez. Az igazi barátság - lélekben és sokszor fizikailag is - áthidalhatja a távolságot. Amint Nikodémus is keresett alkalmat, nyugodt körülményeket, talált elegendő időt a Jézussal való találkozásra. Ebben természetesen nagyobb a segítők felelőssége. Mindazt a lelki feltöltődést pedig amit itt a táborban kaptunk, jó volna meg is osztanunk családjainkkal.

Ezt is jelképezi az maréknyi csipetke, amit az első teljes napunk estéjén, a FONÓKA- MÓKA során készítettünk és amit most Ági és Keke a kis batyukban kiosztanak, hogy minden táborozónk hazavihesse a családi húsleveshez... Mint a tábori emléklapot is, rajta a közös emblémánk, az évszám és jelmondatunk: „ A Lélekkel élek!” Angéla pedig kézbeadja az idei SÖRÉDI HARSONÁT, melyen még friss a festék, most reggel sokszorosította a Polgármesteri Hivatal fénymásolóján.

Közben érkeznek a szülők, Cili, Árpai fogadják őket, jó szívvel invitálunk mindenkit egy teára és már a reggeli mellett kezdetét veszi nyaralóink - remélhetőleg még sokáig tartó - élménybeszámolója. Zárásként most különösen hangsúlyos: „Aki ételt, italt adott, annak neve legyen áldott, mi jóllaktunk hála Isten, adjunk annak, kinek nincsen.” és az Ároni áldás „ Áldjon meg Téged az Úr és őrizzen meg tégedet....! „

Természetesen mindenkit a kocsig kíséerünk, nyaralók, segítők ... Még egy mondat,... még egy mosoly, egy ölelés, egy kézszorítás, ... ezek a pillanatok mindannyunkban megmaradnak ... aztán a templom elől egymás után indulnak az autók az otthon felé, integetünk... Gyűszű Gabi, Marann , Mónika az utolsók, ők segítenek a takarításban , aztán ők is útrakelnek.

Egy intenzív takarítási akcióval túllendítjük magunkat a jelentkező fáradtságon és tíz óra körül leülünk, hogy megfogalmazzuk ennek a gazdag és nagyon szép hétnak a legfontosabb tapasztalatait, hogy jövőre még több áldás kísérhesse szolgálatunkat. Irénke néni ma is itt van, készül az étel. Az ebédhez már i a pesstiek első képviselőit is invitáljuk. Körkérdés : gondoltál már rá, hogy jövőre el tudnál-e jönni segítőknek? A válaszok bizakodóak, egymást erősítőek és Alma szavain jól derülünk: „ Ha lesz hely a turnusban!”

Alkotó Lélek! Munkáld tovább, amit megkezdte bennünk, nyaralókban, segítőkben a héten! Úr Jézus ! Áldj meg és őriz meg mindannyiunkat, családjainkat, hogy élhessünk és találkozhatunk év közben is és, hogy '99-ben is eljuthassunk Sörédre!

